

Your holiness!

I complain to your holiness against Dinu Voinea from village Livezeni of this district Dolj, for nine years have passed since he took me as wife, he in his second marriage, I in my third, both from different villages, and previously strangers to each other. And he accepted to live with me in my own home in village Vârâți, having only a yard and children as farmhands. After the wedding he brought the following into my house:

1 bucket he sold for 30 <i>lei</i> to Pătru the tavernholder, and drank the money;	
1 brass pan he sold for 5 <i>lei</i> to Amexander the tavernholder from Livezeni, and drank the money;	
1 hatchet which I don't know where he sold and drank the money;	
1 small bucket he pawned for 50 <i>parale</i> to one Antonie from Vârâți;	
1 old rug and 2 pillows;	worn inside the house for three years when he
1 shirt;	lived with me, not bringing me other clothing,
1 towel;	neither hemp or wool
1 apron;	
1 pair of chimney ustensiles	These, he took back.
1 fire shovel	

Because he carried the sin of drunkenness, loosing all his drinking money since the first year, he became a tavernholder of his honorable *visțier* Radu Fratoșțițeanu, the tenant of the Vârâți estate. And ending up owing some four or five hundred lei, he ruined me. And after seven years, in 1838, december 30th, the village chosen of Vârâți brought me to the council and gave me a separation paper, as can be seen.

In three years he fought with me, in addition to the shown items, he never brought anything home, except cotton worth 4 *lei* and 20 *parale*, which I used to make him shirts. And in these three years of marriage he sold a cow of mine to pay his debts.

In four years since he went away – only he knows his whereabouts – he never visited, neither sent me maize, salt, hemp or wool, but labored here and there, and it was I who paid his taces for seven years, until the above shown separation.

Now he returned to impoverish me even more, as he is forcing me to ruin my house and my children and follow him to village Livesile, where he owns nothing. His plan is to force me into slaving for his debts from drunkenness.

With hot tiers I beg your holiness to have mercy on me and part me from this worthless man, lazy and drunk, so that I can spend the remaining of my life in peace, for I am at old age. And I leave this to your holiness,

Most humble servant,

Maria Lica of village Vârâți, district Dolj,

Dolj District Archives, fond Protoeria Dolj, dos. 1/1838

Preasfinte părinte!

Jăluiesc Preasfinții Tale pentru Dinu Voinea din satul Livezeni dintr-acest județ Dolju, că de sânt noă ani trecuți m-au luat întru căsătorie, el în a dooa și eu în a treia cununie, amândoi din doă sate, necunoscuți mai dinainte. Ș-au primit să lăcuescă cu min(e) la casa mea în satul Vârâții, având numai eu doi copii de ajutori și înprejmuiri. După cununie au adus în casa mea aceste lucruri, însă:

1 o căldare au băut-o pe lei 30 la Pătru Cârciumariu;
1 tigae de aramă au băut-o în lei 5 la Alecsandru Cârciumariu de la Livezi;
1 săcure au băut-o, unde – eu nu știu;
1 căldărușă mică au zălogit-o pentru 50 parale la un Antonie din Vârâți;

1 veche cergă și 2 căpătâe	s-au purtat în casă în trei ani cât au șzut cu
1 cămașă	mine, nemandându-m(i) îmbrăcăminte, nici
1 peșchiri	cânepă, nici lână
1 prestelcă	

1 pereche fiară de coși	Acestea și le-au luat
1 vătra	

Fiindcă au fost avut patima beției, tot în anul dintâi neavând ce mai bea, s-au pus cărciumari la D(umnealui) vistieriu Radu Fratoșțianul, arendașul moșiei Vârâți. Și rămâind datori la patru-cinci sute lei, m-au năpustit. Și după șapte ani, în anul 1838, dechembrie 30, au venit și m-au tras la aleșii satului Vârâți și la sabor și mi-au dat adeverință de despărțire, precum să va vedea.

În trei ani cât chip au căznit cu mine, peste lucruri arătate, n-au mai adus alt în casă decât numai de 4 lei parale 20 bumbac, de i-am făcut cămași. Și într-acești trei ani ai căsniciei, au vândut o vacă a mea – îndatoririle lui.

În patru ani cât au lipsit de la mine – pe unde, el știe – nici n-au mai venit, nici nu mi-eau trimis mălai, sare, cânepă și lână, ci încă lucrând eu cu mâinile pe la unii-alții, l-am plătit și de bir pe șapte ani, până la vremea desfacerii de mai sus arătată.

Acum s-au apucat de mine să mă sărăcească mai rău de cum sânt, că mă trage să-m(i) năpăstuesc copiii și casa și să merg după dinsul la satul Livezile, unde nu are nimic. Cugetul lui este să mă rovească ca să argățesc pe datoria lui din patima beției ce are.

Fierbinte cu lacrimi mă rog să fie mila Preasfinției V(oastre) a mă desface de acest netrebnic om, leneși de muncă și bețiv ca să poci petrece rămășița vieții în liniștire că mă aflui în vârstea bătrânețelor. Și cum va fi mila Preasfinției Voastre,

Prea

Plecată

Mariea Lica din satul Vârâți de județ Dolju

Serviciul Județean Dolj al Arhivelor Naționale, fond Protoeria Dolj, dos. 1/1838